

eller vilde komme, og i Bevidsthed om, at da man sidst havde denne Sag til Behandling, vare Folketinget og Landstinget ganske enige om at fastholde denne Told. Det forekommer mig, at det er vel meget Hensyn at vise en saadan Fabrik, at man, uagtet den er bygget under disse Forudsætninger, ikke des mindre straks nu, da den er bygget, skal gaa hen og sætte Tolden op til det dobbelte. Denne Toldforøgelse drejer sig om 203,247 Kr.

Under Gummi og Harpikser sætter man Fodtøj, altsaa Galoscher, op fra 50 til 80 Øre. Det er en meget stor Forhøjelse af Beskyttelsen og en Forhøjelse ogsaa overfor det nuværende, da Tolden kun er 66 Øre, uagtet Raamaterialet, der tidligere var beskattet, saa vidt jeg husker, med 5 Skilling, nu er gjort frit.

Under Jord, Ler og Sten er der ogsaa en meget væsentlig Forhøjelse, navnlig af Fajance og Porcelæn. Man er her gaaet ret vidt, idet ensfarvet Porcelæn og Biskuit, der var foreslaaet til 20 Øre og nu kun har en Told af 8 Skilling pr. Pund, altsaa 33 Øre pr. Kg., sættes op til 60 Øre. Ligeledes har man sat Positionen for: Andre Arbejder, Figurer m. m., der nu kun er 3 Skilling pr. Pund, op til 25 Øre pr. Kg. Det samme gælder Porcelæn, der ikke er forgyldt, men kun simpelt dekoreret. Det blaamalede Porcelæn sættes op til 65 Øre. Simpel Fajance, for hvilket man i Landstinget sidst vedtog at have en Told af 10 Øre pr. Kg., har man denne Gang sat op til 12,5 Øre.

For Kakaos Vedkommende er der ogsaa en Forhøjelse af Beskyttelsen, idet ganske vist Kakaobønner ere satte ned, endog meget betydeligt, men det færdige Produkt, Kakaomelet og Chokoladen, er sat op. Og følgelig, naar man har sat Raamaterialet op og Told paa det færdige Produkt, gør man ikke Varen billigere, men skaber en meget forøget Beskyttelse for vedkommende Fabrikker. Derfor tror jeg ikke, at den ærede Ordfører, der glædede sig saa meget til den billige Kop Kakao, der kunde drikkes om Morgenen, vil faa nogen Fornøjelse af Nedsættelsen. Jeg er bange for, at Nedsættelsen bliver i Fabrikanternes Lomme.

Med Hensyn til Kullene er man gaaet til at frigøre dem. Jeg mener, at man godt kunde blive staaende ved det Resultat, man var kommen til i Folketinget. Det har jo fra Industriens Side lydt med ret stor Kraft, at Kultoldens Nedsættelse ikke spillede nogen overdreven Rolle for

den, og da den spiller en meget betydelig Rolle i finansiel Henseende, synes jeg, at denne Nedsættelse med $\frac{2}{3}$, som man var gaaet til i Folketinget, godt kunde være bibeholdt.

Vi komme derefter til Metallerne. Jeg skal ikke her komme ind paa Enkelthederne, men jeg skal kun sige, at her er der en meget lang Række af meget indgribende Ændringsforslag. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at disse Ændringsforslag for en meget væsentlig Del skyldes Hensynet til Nordisk Kabel- og Traadfabrik i Middelfart.

For at være korrekt maa man vistnok tilføje, at foruden dette Hensyn er Hensynet til Valseværket, som nu er inddraget under denne Fabrik, og som vistnok ligger nede ved Frederiksværk, ogsaa meget kraftigt kommet frem her i dette Ting. I alt har man paa Metallerne foreslaaet Forhøjelser af Tolden, der ville medføre en forøget Indtægt af 370,000 Kr. Paa adskillige Punkter er man gaaet videre, end selve Landstinget gjorde under sidste Toldlovbehandling, da man dog endnu ikke var kommen til at sige sit sidste Ord. Jeg forstaar saa vel, at en saa stor Virksomhed som den, der er kommen i Gang i Middelfart, nødvendiggør et vist Hensyn. Vi viste ogsaa ved Behandlingen i Folketinget, at vi vilde tage saadanne Hensyn, vi gik jo med til at vedtage en Beskyttelse for Traaden, som vi oprindelig ikke havde tænkt os, men det forekommer mig, at det er for meget, naar man her forlanger, at vi saaledes for en enkelt Fabriks Skyld skulle gøre saa stor en Ravage i hele dette Kapitel om Metallerne, et Kapitel, hvor der under de tidligere Tidens Forhandlinger var naaet større Enighed mellem Folketinget og Landstinget.

De øvrige Ændringer skal jeg ikke opholde mig videre ved. Ændringerne vedrørende Papiret ere ganske ubetydelige, og Ændringerne vedrørende Sukker, Mallas og Sirup ere heller ikke meget betydelige. For Sæbens Vedkommende spiller Ændringsforslaget heller ikke nogen overdreven Rolle, skønt jeg synes, at denne uparumerede Sæbe i Haandstykker i den Grad er en Forbrugsartikel, at man i Grunden kunde være bleven staaende ved de 3 Øre uden at sætte den op til den formidable Told af 6 Øre.

Saa komme vi til Tømmer og Træ; ogsaa her er der en ret betydelig Forhøjelse, som helt igennem er gjort i Be-